

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szabó Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Rusznák Ildikó jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. április 15. napján kelt 5.K.20.824/2008/24. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.20.824/2008/24. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra 549.200 (ötszáznegyvenkilencezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2001-2005. évekre személyi jövedelemadó (a továbbiakban: szja) adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban 2001., 2002., 2004. évekre a felperes terhére mindösszesen 21.025.412 Ft szja adóhiánynak minősülő adókülönbözetet írt elő, adóbírsággal sújtotta és késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 3744028484 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az alperes az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 109.§-ára alapítottnan becslést alkalmazott, és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 4.§ (1) bekezdésére, 28.§ (1) bekezdésére figyelemmel a 2001., 2002., illetve 2004. évekre megállapított fedezethiányokat (29.683.452 Ft, 1.014.795 Ft, 23.645.291 Ft) egyéb jövedelemnek tekintve írta elő a felperes fizetési kötelezettségét. Az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes nem igazolta hitelt érdemlő adatokkal a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, vagy hatályon kívül helyezés mellett az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Kifejtette, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, vitatta a becslés jogalapját. Érvelése szerint hitelt érdemlő módon igazolta kiadásai fedezetét, mert bizonyította, hogy 1998. március 1. illetve 2000. június 1. napján összesen 130.000.000 Ft kölcsönt kapott aLtd-től (a továbbiakban: Ltd.). Előadása szerint az alperes nyitókészpénz állományát is tévesen határozta meg nulla forintban, és jogsértően hagyta figyelmen kívül korábbi időszakból származó jelentős megtakarításait, és azt, hogy az A6-os Audi megvásárlását egy korábbi gépkocsi értékesítéséből származó összegből fedezte. Hivatkozott arra is, hogy az alperes határozatában 2001. év tekintetében már csak az elévülést állapíthatta volna meg, mivel érdemi döntését csak 2008. január 30-án kézbesítette.

Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy 2001. év tekintetében az adó-megállapítási joga elévült, ezt meghaladó körben azonban a felperes keresetének elutasítását kérte.

A megyei bíróság a felperes keresetét részben - az elévülés tekintetében - találta alaposnak, ezért az alperes határozatát akként változtatta meg, hogy a felperes terhére előírt szja. adókülönbözetet 9.153.964 Ft-ra, az adóbírságot 4.576.982 Ft-ra, a késedelmi pótlékot pedig 2.762.374 Ft-ra leszállította, ezt meghaladóan azonban a felperes keresetet elutasította. A megyei bíróság jogi álláspontja a következő volt:

A felperes vizsgált időszaki kiadásai lényegesen meghaladták bevallott jövedelmeit, ezért fennállt a becslés jogalapja és annak módszere is jogszerű volt. A felperes a közigazgatási és a peres eljárás során sem igazolta hitelt érdemlően a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést, csupán hivatkozott az előző időszakban folytatott üzleti tevékenységére, de azt nem bizonyította, hogy ebből milyen összegű megtakarítás állt rendelkezésére. A felperes saját nyilatkozata szerint is az Ltd-től kapott összegekből építette, fejlesztette és alakította ki a halászcárdáját és értékesítési telepét, ezt egyébként az Ltd. és a felperes között 2003. január 1-jén létrejött megállapodás 2. pontja is tartalmazza, ezért a 130.000.000 Ft kölcsönösszeg 2001. január 1. napján nem állt a felperes rendelkezésére, ezt az összeget nyitó készletében nem lehetett szerepeltetni. A felperes által hivatkozott hitelszerződésekben foglaltak tényleges megvalósulását semmi nem támasztja alá, ezekkel a kapcsolatban a felperes, az Ltd. képviselője illetve jelenlegi tulajdonosa is egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett. A felperes nem igazolta azt sem, hogy a 2001. március 27-én vásárolt Audi A6-os gépjármű vételárát a 2001. április 1. napján értékesített Audi A8 gépjármű árából fedezte

volna, ezért a bizonyítás sikertelenségét az Art. 109.§ (3) bekezdésére, a Pp. 164.§ (1) bekezdésére figyelemmel neki kell viselnie.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését a keresetet elutasító részében, és e körben is kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. Azzal érvelt, hogy az alperes eljárása nem felel meg az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseiben, 108-109.§-aiban foglaltaknak, mivel nem a valós adóalap után állapította meg a fizetési kötelezettségét. Vitatta a becslés jogalapját, és kifejtette, hogy hitelt érdemlően igazolta a 130.000.000 Ft-os kölcsönt, és azt, hogy e mellett még 10.000.000 Ft. megtakarítással is rendelkezett, mert az általa becsatolt kölcsönszerződések és a tanúk bizonyítják az általa előadottak alaposságát.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részének hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönt (Pp.275.§-a, BH.2002.29).

A bizonyítási eljárásra irányadó Art. 97.§ (4)-(6) bekezdései szerinti általános szabályoktól eltérően a becslésre az Art. speciális rendelkezéseket rögzít. Ez utóbbiak értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy fennállt a becslés jogalapja és annak módszere is jogszerű volt, a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés pedig az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal. A becslési eljárás során a kétséget kizáróan nem bizonyított tény az adózó javára nem értékelhető (Art. 109.§-a, 97.§ (6) bekezdése).

A megyei bíróság megalapozottan és jogszerűen állapította meg, hogy a felperes esetében fennállt a becslés jogalapja és annak módszere is jogszerű volt, és azt is, hogy a felperes a közigazgatási és a peres eljárás során sem bizonyította hitelt érdemlő adatokkal a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést.

A megyei bíróság ítéletét - a felperes érvelésével ellentétben - a Pp. 206. § (1) bekezdésének és a becslésre irányadó speciális jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően hozta meg, és eleget tett a Pp. 221.§ (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének is. A bizonyítékok értékelése teljes körű, okszerű, megfelel a logika

szabályainak is, ezért felülmérlegelésre a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem kerülhetett sor.

A felülvizsgálati kérelemben előadottakra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság csupán a következőkre kíván rámutatni:

A felperes csak hivatkozott a vizsgálati időszakot megelőzően folytatott üzleti tevékenységére és ebből eredő megtakarítására, e körben azonban konkrét, értékelhető bizonyítékot nem szolgáltatott. Az önmagában álló, semmivel alá nem támasztott adózói nyilatkozat nem alkalmas saját hitelességének, tartalmi valóságának alátámasztására.

A megyei bíróság iratszerűen mutatott rá az Ltd.-vel kapcsolatos kölcsönszerződés tekintetében a felperes, a tanúk, az okiratokat ügyleti tanúként aláíró személyek egymásnak ellentmondó nyilatkozataira, továbbá arra, hogy a felperes - nyilatkozata, továbbá a szerződések értelmében is - az összegeket halászcsárda és értékesítési telep vásárlására használta fel, ezért ezek nem állhattak forrásként rendelkezésére a határozatokkal érintett, ellenőrzött időszakban. A bíróság bizonyíték értékelésének okszerűségét támasztja alá, továbbá az is, hogy a felperes illetve az Ltd. képviselője semmivel nem tudta igazolni, hogy az állításaik szerinti összegek az Ltd. pénztárából a felperes részére kiadásba helyezésre kerültek volna, és a felperes a jelentős pénzösszeg átváltására vonatkozóan sem jelölt meg konkrét adatot, e tárgyban bizonyítékot sem nevezett meg, és az egyébként biztosítékok nélküli jelentős kölcsönösszegek törlesztését sem kezdte meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2011. január 27.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**